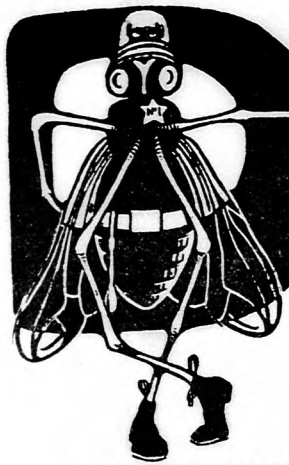

VOL. 18. ÉV.

No. 17. Szám.

DETROIT, MICH.

DONGÓ

Published and distributed under permit (No. 425), authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Detroit, Mich. — By order of the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

1920 szeptember 1.

Maholnap már így kell kiszorítani a be teget a potyásokból és hátralékosokból.

AZ ÉDESANYA

Betegen, rongyosan fekszik Magyarország;
Félvad ellenségek durván megtaposták.
Leválták egy kezét, felszemét kiszurták,
Szivtáját gyilkoló vasököllel gyurták;

Lába csak egy maradt...

Marcangolt részeit dobták az árokba,
Rajtuk osztozkodnak rémesen károgva
Éhes dögmadarak.

Ezer esztendőnek összes baja s büne
Mintha csak átokként most mind összegyülne;
Szörnyű ráadásul magyar átkoz magyart,
Testvérszivet gyilkol magyar kézben a kard...

Haj, de rémes átok!

Idegen kézen is a magyart siratják
Égbenyuló bérceken a százados, nagy fák...
Nyögnek a Kárpátok.

Mig a magyar földnek csurrant teje-méze;
Sokan voltak, kikkel kincsét megfélézte.
Egy volt neki édes, vagy mostoha gyermek;
Cserében pogányul ásnak neki vermet,
Mivelhogy szegény lett.

Mikor az anyjukra nyomor sarka hágott:
Támogatás helyett szórják rá az átkot
Nagyhangu legények.

Törökkel, tatárral s átkozott némettel
Küzdött a magyar, de csak mégse veszett el;
Mert bár a magyarnak ezer a hibája:
Nem volt kapható, hogy az anyját cibálja,
Az anyját átkozza...

Más időket élünk, más erkölcsök járnak:
Manap az anyjukra sarat hajigálnak
S ő a világ rossza.

Betegen, rongyosan fetreng Magyarország;
Ellenség megrugta, gyermeki tapossák,
Teje-méze nincsen, szükös a kenyere;
Kincses tájairól elszálltak másfele
Az éhes madarak...

Magyarok! Ne szóljon ajkátokról átok,
Mert bár éhes, rongyos az édesanyátok,
Csak anyátok maradt!

KEMÉNY GYÖRGY.

VEGYES HIREK

Az amerikai magyar ujságok mossák az egymás szennyesét. — Mosás közben egyre járja a jel-szó, hogy: "csak a fejét, hogy meg ne sántuljon." Hát így szép a magyar!

A vakoknak kéregetnek Magyarországról az amerikai magyarok között. Igen ám, de az a baj, hogy az amerikai magyarságot is meglepte a vakság és nem látja a fától az erdőt.

A franciák kezükbe kerítették a magyar vasutakat. Most aztán igazán gyalog járhat a magyar.

Budapesten újabb vérfürdőt kekemfw rekzotüü.o. vb vb vbvb rendeztek a Habsburg-érdek-kek. Ugy látszik, hogy a Habsburgoknak soha sem lesz elég a magyar vérből.

A Dongó hátralékosai bizonyára a kassai nagyharangra tartogatják a pénzt és azzal akarják elintéztetni az előfizetést.

A bécsi "magyarok" is hajbakaptak és ugyancsak megmondogatják egymásról az igazat. Hja, egyszer már "nyögte Mátyás bus hadát Bécsnek büszke vára."

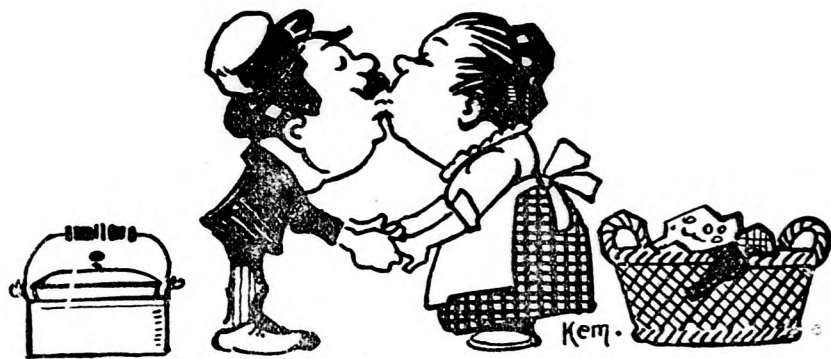
Az asszonyok is megkapták az Egyesült Államokban a szavazati jogot. Ha soká így tart, akkor az övük lesz a föltétlen szavazati jog, a szólásjog ugyanis már előbb az övük volt. De hátha az asszonyok jobban esinálják majd a dolgot, mint ahogy esinálták a férfiak.

A politikusok erősen mozognak és a magyar ujságok mintájára egymást vádolják. Hát nekik is igazuk van, mert manapság "mindenki gyanus, aki él."

A lengyelek alaposan kiporolták az oroszokat és most a franciák örömeükben isszák a "bolseviszki" áldomást. Nagy a reményük, hogy az oroszoktól most már visszakerül a francia aranyak oroszán része. A francia erkölcs szerint ugyanis "aranyban van az igazság."

KÉRELEM

Felkérjük Kovács Sándor (176 West End, Detroit, Mich.) előfizetőnket, hogy tudassa pontos címét, mert lapját visszahozta a posta.

VIDÉKI KRÓNIKA

GIRARD környékén borbélyüzletet nyitott egy bodi és pedig esirkeóiban. Az üzlet ment volna, esakhogy a bodi petróleumot használt viz helyett a habcsináláshoz és mikor nem fogott a borotvája, azzal biztatta a bodikat, hogy majd lepörköli a pofaszijukról a szórt. Erre aztán megijedtek a bodik és egy sem ment többé borotválkozni a esirkeóiba.

Zeigleren bál volt és a környékről egyik öreg bodi elment a bálba két görllivel, ki is öltöztette őket alaposan, de azért nem lett semmi sem a kállai kettősből, mert az egyik görli asszony rokona is velük ment és így az öreg bodi hasztalanul költekezett.

Johnston City-ben nagyban fogyasztották a bodik a "szájdít". Az egyik öreg bodi ugyan beszédett belőle, mert attól félt, hogy nem hoz többet a farmer. Jókedvében "otomobilt" fogadott és elindultak a szomszédos plézre. Igen ám, de a "sofer"-ben is sok volt a "szájdí" és így befordultak az árokba. — Most aztán baja van a "sofer"-nek, mert az öreg bodi lába kibiesaklott és így "otomobilon" kell őt hordani a doktorhoz.

Buffalóban nagy volt a eseresznyetermés az egyik magyar farmernél s a szedésnél a magyar misziszek is segítettek. Javában folyt a munka vasárnap délután s egyszer csak eszükbe jutott a misziszeknek, hogy énekelni kellene, mint az óházában szoktak a mezőn dolgozó vászneselédék.

Miután pedig a többség református volt, abban egyesültek meg, hogy valamelyik egyházi éneket éneklék el közösen. — A kezdésre egy jóhangu fiatal miszisz vállalkozott, meg is kezdte esengő hangon a 93-ik dicséret első versét, mely így szól:

"Istenre bizom magamat,
Magamban nem bízhatom. . ."

A bekezdés elhangzása után a eseresznyefa ága nagyot reccsent és a szép hangú miszisz úgy repült a fáról, akáresak egy elsőrangú Curtis-féle repülőgép. Esés közben a miszisz fényképeket is felvett a repülőgépről s a képek nagyon jól sikerültek. — Szerenesére nagyobb baj nem történt s így a szedést folytatták, de abbamaradt az éneklés.

Kedveskedni akart az egyik buffaloi miszisz a bodinak s vásárolt egy rakás "rézint", a vaskereskedésben pedig vett egy nagy fazekat. Annak rendjelmódja szerint elkészült a mazsola-bor és a miszisz nagy lelki gyönyörűséggel nézegette napról napra. Ugy gondolta, hogy majd titokban meglepi a bodit akkor, amikor már teljesen kiforrott az ital. Egyszer aztán az is meg volt és a miszisz kapta a nagy fazekat, hogy a bodi elé tegye tartalmával együtt. A letevésnél azonban baj történt, mert a fazék kisiklott a miszisz kezéből, a padlóra esett, darabokra tört. A drága ital pedig folyt szanaszéjjel a padlón. A miszisz ijedtében csaknem úgy járt, mint a bibliai Lót felesége.

Johnston Cityben az egyik bodi alaposan beszédett a javából és mikor le akarta huzni a lábáról az új cipőt, sehogy sem sikerült a művelet. Kapta tehát a bodi a bieskát és elvágta a cipőn a füzöket. Mikor azután másnap reggel fel akart öltözni, ijedten látta, hogy nincs a cipőkben füző, de még a harisnyák is végig vannak repedve. Miután pedig más cipője nem volt, egy dollárt ígért a bodijának, hogy hozzon neki füző zsinórt.

ÉRTESÍTÉS

Tudomásukra hozzuk a roebingie előfizetőknek, hogy Agócs József beteglátogatónknak Seres György honfitársunk fog segédkezni a beteglátogatásban. Ajánljuk őt a magyarok jóindulatába.

A JÓZSEFVÁROSBÓL
(Kapucédula.)

Kiátandó az 1-ső emeleten 2 külön bejárato szoba és egy nagy istálló 2 ur részére kiadando.

Bővebbdt az huszinspektournál ajtó 1.

— Hová mégy, magyar pajtás?
— Hát megyek Clevelandba, mert ott lakik Misky András, aki házat, lotokat, farmokat és üzleteket vesz, elad és eserél. Tőle akarok venni egy takaros házat, vagy farmot. Az atreca:

MISKY ANDRÁS

3049 East 116 St., Cleveland, Ohio.

Telefon: Garfield 9043 J.

Ha otthon nincs, úgy keresse fel a

WEIZER JÁNOS

irodájában:

Buckeye Road 8935 sz. alatt.

DETROITI MAGYAROK

Ha bármilyen ügyben felvilágosításra van szüksége, jöjjön el az ingyenes felvilágosító irodába segítségért. Ingyenes segítséget nyújtunk közjegyzől, munka, katonai, utlevélügyi, polgárosodási és más ügyekben. A felvilágosítás teljesen ingyenes. Semmi díjat nem számítunk.
Ez az iroda csakis az önök érdeke miatt lett szervezve, hogy segítségére legyen minden ügyében, bajában. Alkalmaztunk, ki az ön nyelvét beszéli, szívesen áll rendelkezésére, tehát ne habozzon, hogy ha nem is beszél angolul.
Levélből megkeresésekre azonnal válaszolunk. Jöjjön minden hajában hozzánk. Mindig szívesen állunk szolgálatára.
A detroiti Board of Commerce ingyenes felvilágosító irodája, Peninsular Building, 225 W. Jefferson Ave., első emelet 1-3 szám.

MUFFOL MISKA FŐBURDOS SZAVALATAI

NEMSOKÁRA már az ősz is itt lesz oszt gyün a káposzta taposás. Hát amejjik miszisz szereti a jóizü káposztát, csak izennyen nekem, merhogy én órajtosan betapossom a káposztáját.

A bíralybéli misziszek meg igen szeretik a ködmönlevelet, oszt el is járogatnak a tót koma strórába, a hol ugyan jári a "szedemap", még a bodikat is megbittolik ebbe a misziszek. Hát mondok nem is esuda, merhogy már a misziszek is emberek lettek ebbe a kontriba oszt ők is csak ugy szavalhatnak, akáresak a miszterek.

Milcaukiba meg a zegyik miszisz girárét mondott a miszterének oszt a tetejébe még tartásdílyat is kellett fizeni a miszternek, aki megunta a parádét oszt eecer csak ellépett. Később mégis kívánczolt a misziszhez oszt még egy fájntos gyüröt is vett neki, esakhogy fogaggya vissza. Hát a miszisz bele is egyesült a gyürő kedvéjér, de mikor a régi miszter bemuffolt, hát ott tanálta a zellen-ségét, mámind egy másik bodit. Oszt hogy a miszter okoskodni kezdett, hát komának szólították oszt a rácsos kapun át nézegette a világot.

A vartonyi misziszek igen mérgesek vótak a zegyik miszterre, merhogy aszonták, hogy ő tette ki őket a Dongóba a tehennel. Oszt ojjan mérgesek vótak a misziszek, hogy felpofoszták a miszter hejlett a zoszlopot.

A rublingi miszisz meg jó bizniszt akart csinálni oszt, hogy a geiz-bild igen alacsony vót, hát megakartta fikszolni, merhogy egy másik miszisznek is fizetni kellett a felét. Elő is

rette a pennát oszt három tallér 50 cent hejlett 13-árom tallér ötven centet akart rá fikszolni, de a másik miszisz rajta kapta oszt ezér a fikszoló miszisz még a pennát is összetörte mérgébe.

No, de nem szavazok már föbbet, mer a zegyik miszisz rám izent, hogy piceszt fog befözni, hát mennyek hozzá helpernek. Mondok, már csak elmegyek, merhogy szeretem a zédeséget. Jubcese!

A marha

Ujházi egyszer a Hangli-kioszkban az új főpincért találta lemarházní, mivel komiszul szelelő szivart kapott tőle. A pincér nagy smokk volt s bepörölte becsületsértésért. Méltó partnerre akadt a fiskálisban, aki Polányi járásbíró előtt így végezte a vádbeszédjét:

— Beigazoltatott és a vádlott által sem tagadtatik, hogy az általam képviselt panaszost marhá-nak nevezte. Kérem ezért szigorú megbüntetését. A büntetés kiszabásánál szerintem súlyosító körülményt képeznek a jelenlegi magas husáruk. — Esetleges pénzbírságnál kérem erre való tekintettel a büntetés összegének minél nagyobb fölemelését.

— Diszmarha! — dörmögte Ujházi, a bíró pedig leintette az ügyvédet:

— Rossz viceket csinál. De ha már humornál vannak az urak, talán békésen is el lehetne intézni a dolgot?

— Hát jó, megbocsátok! — mondta a főpincér.

— Köszönöm alásan, — szolt Ujházi — de most még egy jogi kér-

dést bátorkodom föltemni. Kérem, bíró ur, azt sem szabad mondani a főpincér urnak, hogy ökör?

— Bizony nem, ez is csak becsületsértés.

— De egy ökörnek mondhatom azt, hogy "főpincér ur?"

— Azt már teheti.

— A mester gyorsan a panaszoshoz fordult:

— No hát, jónapot — főpincér ur!

A BODI ÉS A "TEKSZI."

South Bendben temetésre készültek. Az egyik bodi elhatározta, hogy finom "tekszin" megy ki a temetésre. Meg is fogadott egy jóképű "tekszis"-t, de estére megbánta a dolgot és felhívta a "tekszist" telefonon, hogy sokalja a vitelbért. A "tekszis" azt felelte, hogy tolassa ki magát "vilbár"-on valamelyik bodival, az sokkal olcsóbb lesz. A bodi tehát gyalog ment ki a temetőbe, ahol azután ugy ritt, mint az őz az erdön. A bodija rászólt, hogy miért sir olyan keservesen? Már hogyne rinék, — felet a gyászoló — mikor jóbarátom volt a boldogult és megígértem neki, hogy "tekszin" megyek ki a temetésére.

WHARTONI JÓKIVÁNSÁG

Onnan hajintson le az ördög, ahonnan a whartoni cimbalmost lehajintotta, ha potyán olvasod a Dongót.

ROTH BANKHÁZAI

ERŐS
MINYA
SZIKLA

PÉNZKÜLDÉS HAJÓJEGYEK
KÖZJEGYZŐI IRODA
HAZAI JOGI ÜGYEK

401-403 Jerome St. McKeesport, Pa.
Pittsburgh State Bank
506 Grant St., 507 5th Ave.
Pittsburgh, Pa.

KRÓNIKÁS ADOMÁK

IVANFI Jenő, aki sokszor üdült és üdült Monte Carloban, mesélte a következő jelemetet, amelynek szemtanuja volt.

Kijön a játékbarlang kapuján egy német. Látszik rajta, hogy az utolsó krajeárig elvesztette mindenét. — A haja a homlokába esüng, az arca a veritéktől fénylik, a tekintete kétségbeesett. Kemény fekete kalap van rajta, amely azonban be volt horpadva.

Megáll a kapuban és ekkor a portás meglátja a behorpadt kalapot. — Odalép hozzá és udvariasan figyelmezteti:

— Uram, a kalapja...

A német azonban nem várja végig a mondatot, hanem keserűen ordít:

— A kalapom? A kalapom? Még azt is akarjátok? Pfüj, gyalázatos, fosztogató banda.

Azzal visszadobta a kalapját a lépcsőházba és elrohant kalap nélkül.

*

Egy budapesti napilap szerkesztőségébe beállított egy magas szőke fiatalember. Bemutatkozott és elmondta, hogy jogász. Egy cikket hozott. Olvassák el és ha közlésre alkalmas, adják ki.

— Tessék itt hagyni, — mondta — majd elolvasom és értesítést küldök önnek a szerkesztői üzenetekben.

Az ifju feszengett.

— De kérem — hebegte, — én azt szeretném, ha rögtön el tetszene olvasni, mert nagy szükségem van a pénzre.

— Szegény ember? — kérdi a szerkesztő.

— Nem, kérem, hanem két óra és negyvenkor indul a vonat Alagra és nekem ma két kitűnő tippem van és meg szeretném tenni a totalizőrnél... és most nincs pénzem.

— Hát üljön le, — mondja a szer-

kesztő — elolvasom mindjárt a cikket.

Azzal a kezébe veszi a cikket, a melynek ez volt a címe: **El kell törölni a totalizátort...**

*

Két szenvedelmes játékos leült a kávéházban kártyázni. Régi küzdőtársak voltak már, hol az egyik nyerte el a másik utolsó garasát is, hol pedig viszont.

Az egyik átkozottul vesztett és a másik diadalmasan mondogatta:

— Fogat fogért. A multkor te vetköztetted le engem, most pedig én foglak téged.

Végre a vesztőnek elfogyott még az utolsó pénze is, és hozomra akart játszani. De a nyerő irgalmatlanul mondogatta:

— Szó sines róla! Fogat fogért! Te sem akartál a multkor hozomra játszani velem!

Tehát a vesztő kivette aranyóráját, aranyláncát, elvesztette mind a kettőt. Aztán sor került a nyakkendőre, gyűrűre, cigarettá tárcára — és mind elveszett. Végre még egyszer megismételte a kérését:

— Játszunk hozomra!

— Szó sines róla. Fogat fogért!

A vesztő egyszerre a homlokára ütött.

— Hopp! Te mondad! Hát legyen fogat fogért!

Kivette a fogsorát a szájából és letette az asztalra.

— Tartom a tétet!

*

Megesett a lóversenyen az a kis baleset, hogy a totalizőr csak az utolsó pillanatban íratta ki a harminc krajeáros helyen az egyik versenyző lovat, Bitvát.

Növe nagyobb baj ugy sem származhatott ebből a mulasztásból, mert a Bitva autszájder volt, ami a lóverseny nyelven annyit tesz, hogy ez ugysem számít semmit.

Igen ám, de a Bitva a maga löféjével egy kis tréfát eszelt ki. Kapta magát és a legelsőnek jött be. Ennél fogva a harminc krajeáros helyen sokan lázongani kezdtek:

— Ez esalás! Ezt az urak eszelték ki! Csak azért nem írták ki a Bitvát, hogy mi meg ne tehessek.

Az egyik alkalmazott ijedten szaladt gróf Battyány Elemérhez, a turf mindenható urához:

— Kegyelmes uram, baj van! A harminckrajeáros helyen lázonganak az emberek, mert azt mondják, hogy ők a Bitvát akarták megtenni.

— Aztán igazuk van-e?

— Hm, alighanem, kegyelmes uram,

mert a Bitvát tényleg elkésve írta ki a totalizőr.

A gavallér főur erre rögtön kijelentette:

— No, ha igazuk van, akkor a saját zsebemből fogom pótolni a kárukát.

Átment a harminckrajeáros helyre és harsányan kiáltotta:

— Ki akarta megtenni a Bitvát? Az jelentkezzen.

Hát persze a derék főur azt gondolta, hogy kaszinói tagok között van és csak azok fognak jelentkezni, akik igazán meg akarták tenni a Bitvát. Azok pedig nem lehetnek sokan, mert ugyanesak nagy szakértő legyen az, aki az autszájdereket ki tudja szimatolni. De alaposan esalódott. Egyszerre ezer ember rohanta meg:

— Én is! Én is!

A gróf elámult és megdöbbenve kérdezte:

— Hogyan, önök mind meg akarták tenni?

— Ühüm!

A gróf ekkor fagyosan válaszolta:

Igen? Akkor ezen az oldalon sokkal jobban értenek a lóakhoz, mint a mi oldalunkon. Csak játszanak tovább... Agyó!

És otthagya őket.

A MŰVELT FELESÉG.

Az asszony: Semmire sem tudod vinni! Még csak rendjeled sines!

A férj: De édesem, hiszen még van időm. Most vagyok csak negyben éves.

Az asszony: És ez kifogás? A te korodban Nagy Sándor már hét év óta halva volt.

FÖLDIKÉM!

Varsóban legyen neked csercepes házad, ha elnézed a más Dongóját!

HALÁL ELLEN

NINCS ORVOSSÁG — MONDJA A RÉGI PÉLDABESZÉD.

Amelyik clevelandi magyar háznál a Halál kopogtatott, jusson eszükbe

THE JAKAB CO.

magyar temetésrendező és balzsamozó intézete, amely a legjobban berendezett a városban.

Betegszállítók kocsik állnak rendelkezésére. Lakodalmakra és keresztelőkire az ország legjobb gépkocsijait tartja Jakab István.

8923 BUCKEYE ROAD,
CLEVELAND, OHIO.
— MINDKÉT TELEFON. —

VETERÁN PESTA

régi amerikás és Zöldfülü Marci.

MMARCINK, hát amondó vagyok, hogy csupa gyönyörűség az élet. Most már a misziszek is egész emberek lettek, oszt ugy szavalhatnak, akárcsak a miszterek. — Még megérjük, hogy eccer csak valami miszisz lesz itt a prezdent, oszt akkor azután elmehessünk jeget aszalni, mert örökre lóttek a testi italnak, amibül már ugyis alig akad valami.

No, de hát ne panaszkoggyunk, mert mégis csak lyobb dóga van a magunkfajta embernek, mint a zuluságos ténsuraknak, akik most ugyancsak egymásnak ripakodtak, oszt szedik egymásról a keresztvizet, már akirül van leszedni való. Hát mondok, vagy igen lyó dógok van a zuluságosoknak, vagy pedig tán igen is rossz. Elég az hozzá, hogy valami baj lehet a kréta körül, mert csak ugy parádébul nem mondanának egymásnak annyi szépet.

De hát csak marakoggyanak, ha a kedvük tartya. Most már a magyarok ugy se igen fizetnek a zuluságér, mert aszondik, hogy drága lett a ködmönlé, hát inkább azér fizetnek, merhogy atul okosodik az magyar. Mondok, a zöreg Dongó is okosabban tené, ha rézindsekket csinálna uly-ság hejjett, mer a rézindsekkér még az menybéli jussát is oda-adná a magyar, de már a zuluságért csak ugy fizet, ha kipréselik belüle, akárcsak a törkölybül a lórét.

No, de maj csak lesz valahogy, a bika kergetné meg a sok potyas magyarját.

Esti iskolák

Detroitban szeptember 13-án nyílnak meg az ingyenes esti iskolák. A magyar negyedben a West End utcán levő McMillan s a West Fort és W. terman utcák sarkán levő Nordstrum High School-ban lehet jelentkezni — Használja fel az alkalmat minden tanulni vágyó magyar.

SZÁLLÓIGÉK

ACSELEDÉ a zdobai pap házát végképpen nem állta. Lett legyen az férfi vagy nő, nem töltött ki még egy hónapot sem. Ha szép szerivel nem kapta meg az elbocsátó levelét, kész volt inkább bennhagyni a fizetését, csakhogy menekülhessen arról a helyről. Ennek az állapotnak pedig egyetlen egy és fő oka az volt, — hogy a pap nővére, aki mindenképen a házi asszony szerepét töltötte be, eadarul bánt a eselédsséggel. Hogy magának és esetleg másoknak is men-nél többet takaríthasson meg, napról napra csak krumplit, vagy a mi náluk még ennél is olesőbb volt, káposztát főzetett. Ezt unta meg valamennyi eseléd: de panaszkodni nem mert egy sem a papnak, mert mindenki tudta, hogy ki az ur a háznál.

Az aprólékos dolgokkal nem törődő plebánosnak sehogy sem fért a fejébe, hogy miért szökik meg tőle mindjárt a eseléd, mikor ő nem bántja és előtte egyik sem panaszkodik. Csendes lelkiismerettel járt a szomszéd városba, hogy a eselédközvetítő intézetekkel érintkezésbe lépjen.

Egyszer mégis szert tett valahára egy olyan eselédre, a kin akár fát is lehetett vágni és aki ette azt, amit elébe adtak. El is dicskedett vele a kurátorának, aki alaposan ismerte a baj okát, átalván nyíltan szólani, kerülő uton igyekezett magát megértetni a pappal.

— Hála istennek főur — szólal meg — hogy így van; de én azt hiszem, hogy ez sem fogja megenni itt az uj káposztát.

Kassa vidékén arról a eselédéről, a ki a helyét minduntalan változtatja, azt szokták mondani:

“Ez sem eszi meg, mint a pap eselédje, az uj káposztát.”

*

MINDENÜTT OTTHON VAN

Egy összetöpörödött ember vetődött egyszer Onga falujába. Mint beszédéből ki lehetett venni, látott ő valaha

jobb napokat is. Állítólag ispán volt valamelyik alföldi uradalomban, de onnan — szerinte — aggkorára való tekintettel elbocsájtották a szolgálatból. A faluban ugy megtelepedett, mintha mindig ott lakott volna. — Könyörületes szivek hol itt, hol ott löktek neki legalább annyi ennivélót, hogy éhen nem veszett el; lakást már senki sem volt hajlandó adni, mert mindenki arra gondolt, hogy lehet ő kelme többed magával is. Így aztán főleg télen, hol itt, hol amott hált, meghuzódva egyik vagy másik istálló zugában. Legtöbbször mégis csak egy Tapodiné nevü özvegy asszony óljában aludt, amiért aztán elnevezték a Tapodiné ispánjának.

Ez az öreg esténkint unva magát, a községben levő eselédék közé ment és tartotta őket beszéddel. Ha itatás után arra figyelmeztették, hogy jó volna már a lefekvés ideje is, mert fel is kell kelni, az öreg rendesen összekapta magán rossz bundáját s e szavakkal vágta magát a szénatartóba: Sohse siettessetek, én mindenütt otthon vagyok.

Onga környékén azóta arról az em-berről, ki ha valahová beteszi a lábát, onnan isten untáig sem mozdul, azt szokták mondani:

“Mindennütt otthon van, mint a Tapodiné ispánja.”

RACAFOLT

..Körorvos: Ejnye, ejnye, Mihály gazda, miért türi a disznóolat az ajtaja előtt? Egészségtelen ám az nagyon.

Mihály gazda: Hagyja csak doktor ur, nem értenek ahho' az urak, — nem döglött meg még ebben az ölban egy disznóm sem.

MAGYAR TEMET- KEZÉSI VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ RAKTAR.

ooo

Temetéseket elvállal a legfényszebbtől a leggyegyszerűbbig a legjutányosabban.

ooo

BICZÓ ÉS TÁRSA

2243 WEST JEFFERSON AVENUE

DETROIT, MICH.

Telefon: Cedar 175

HIREK "PENDELVÁNIÁBÓL"

MULATSÁGBA keveredett a mekecsporti bodi a kávéházban és csak egy hajnalában vánszorgott haza. Otthon azután elkezdte költögetni a burdosgazdát és biztatta nagyban, hogy mulasson vele reggelig. A gazdának azonban nem volt kedve a mulatsághoz s ezért a bodi egyedül mulatott a "munsájn" mellett a konyhában. Közben meglátta a kandurt és rászólt: "Gyere no, te kommunista, oszt legalább te mulass velem!" Előkapta a bodi a kandurt és beleöntött egy pohár ködmönlevet, amitől cigánykereket járt a kandur. Megijedt erre a bodi és turós bélessel etette a macskát, hogy minél előbb kijózanodjék, mert attól félt, hogy a miszisz kiséprüzi a kandur miatt.

Elment a pricedalei bodi vendégségbe a komájához s hogy már régen nem látták egymást, hát alaposan beszédtek a "raki"-ból a viszontlátás öröme. A pricedalei bodi úgy bekacsintott, hogy már a dugót is kenyérnek nézte és ugyan rágta. A kománé észrevette és rászólt, hogy "koma, van itt kenyér is", de a koma csak mondogatta, hogy "jó ez kománé, jó ez!" Meg is ette a bodi szépen a dugót.

Beaverdale-re ment a ruthfordi bodi egy kis "gud tájmrá", s mikor alaposan beszédgetett a jóból, beállított a közeli kuglizóba, ahol hamarosan összehorgolt egy anglius bodival. De alaposan kihuzta a lutrit a ruthfordi bodi, mert az anglius elmuflolta az orrát vagy egy fél suknyira. Másnap nagyon megijedt a ruthfordi bodi, mikor belenézett a tükörbe és látta, hogy az orra elmuflolt. Szaladt rögtön az orvoshoz, aki helyére billentette a bodi orrát, de nem ingyen. A bodi erre bepörölte az angliust a muflolási költségekért, de csak azt kapott, amit Bugyi a tapasztásért. Erre azután elhatározta a bodi, hogy el-

megy a kovácshez és megvasaltatja az orrát, nehogy újból kimuffoltassák a helyéből.

Palmerton környékén az egyik magyar házhoz benézett a golya és ott hagyott egy kislányt. A keresztelőre nagyban készülődtek a szülők, de még a tiszteletes is, aki a következő vasárnap szörnyen várta a keresztelésül várta, mert a keresztésülök nem jelentek meg. Így azután másnapra elasztották a keresztelőt, s közben kerestek új komákat, de a keresztelői lakoma fucsba ment és így nagy a harag a komáknál.

Erichen az egyik miszisz összehorgolt a miszterével, a miszternek ugyanis nem tetszett az, hogy a miszisz nagyon könnyelműen bánt a kompánia könnyvel. A miszisz nagyon mérges lett és elhatározta, hogy perbe fogja a misztert. El is ment egy kocsiszinto, ahol így adta elő panasztát egy kutyamosónak: "Szé miszter, máj hazben dont put nating in maj biznisz."

DICSŐSÉG

Anyós: (sipit): Gábor, Gábor! Te megölsz engem.

Vő: Legalább büszke lesz az unokám.

Anyós: Miesoda?

Vő: Azt fogják rólam mondani: sárkányt ölt meg a nagyapja.

DR. FARKAS GÉZA

3000 DOLLAR BIZTOSITÉK AZ ALLAMNÁL.

Magyarországi és itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Fémkaldés, jogi tanács és hajójegy. Forduljon hozzám bizalommal!

1958 Genesee Str., Toledo, O.

BALLADA

Messze innen
Péterrától,
Korcsma előtt
Péter vár ott,
Korcsma neve
"Az oroszlán"
Bent dalolgat
Egy orosz lány
De nem megy ki,
Ó a rossz lány.

Szegény Péter
Leány testén,
Sebet kapott
Sovány testén;
Fájdalmában
Összeestén
Vetélytársa
A Sebestén
Jól mulatot
Azon estén.

Ezer magyar bányász

Amerika legnagyobb magyar bányavárosa Windber, 10.000 lakosa van a városnak, kiknek nagyrésze magyar. Hosszu évek óta dolgoznak itt, mert SOHA SINCS KOCSIHJ-ANY és MINDENNAP DOLGO-ZUNK. A magyarok 90-190 dollárt keresnek kéthetenként. Driftes bányák. 3-4 suk vastag szén, jó alap és tető, gáz nincs, nyitott lámpát használunk. \$1.28-at fizetünk ton-nánként.

Magyar református templom és katolikus templom van a városban és 250 magyar gyermek jár a nyári iskolába. Mozik, magyar egyletek, stb.

6 szobás lakások kerttel, villanyvilágítással. \$8.50 a rent havonként. Tehenet, disznót, libát, csirkét lehet tartani.

Ennél jobb bányapléz nincsen itt Amerikában. A ki hozzánk jön, az nem megy el és ha el is megy, visszaszajon.

Kérdezze meg Fojtán főurat, vagy Kerekes tiszteletes urat, hogy nem igaz-e mindaz, amit mi írunk.

Ha tehát szereti az ALLANDÓ munkát, JÓ FIZETÉS mellett, magyar testvérek között, akkor jöjjön hozzánk.

Vegye a Pennsylvania vasutat Johastownig, honnan villanyos visz Windberig vagy South Forkig, a honnan mellékvasut vezet oda. Ha megírja, mikor érkezik, képviselőnk várni fogja önt.

BERWIND-WHITE COAL
MINING CO.
WINDBER, PA.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer.

Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS.

ELŐFIZETÉSI AR:

Amerikában egy évre	\$3.00
8 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.50

276—25th Street Detroit, Mich.

A DONGÓ CIME:

276 — 25th Street, / Detroit, Mich.

DONGÓHUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY

Editor: GEORGE KEMÉNY.

Entered as second-class matter July 15th,
1916 at the Post Office at Detroit, Mich.,
under the Act. of March 3, 1897.**VIGYÁZÓ JÁNOS
MEGFIGYELÉSEI**

A MAGYAR ujságírás berkeiben szörnyen megin-
dult a varju-károkozás, a vér-
ese-rikoltás. A betű lovagjai
tinta helyett ürömbé, mé-
regbe mártogatják tollukat
és a nagyközönség nagyobb
okulására, igazi szívbéli gyö-
nyörüségre szedik egymás-
ról a keresztvizet, már aki-
ről van leszedni való. Okkal,
vagy ok nélkül megvádol-
ják, meggyanusítják egy-
más-
t és a nehéz megpróbál-
tatások idején kiveszik a
magyarból még azt a kis hi-
tet, azt a parányi önbizal-
mat is, a mit meghagyott
volna benne a világot renge-
tő vérveszedelem.

Az amerikai magyar uj-
ságírásnak voltak és vannak
hibái, fattyuhajtásai és fer-
deségei. A magyar ujságcsi-
náló között is lehetnek, sőt
vannak olyanok, akiknek

jelszavuk az, hogy "Krisz-
tus koporsóját sem őrizték
ingyen". A magyar ujság-
csinálók se szentek, hanem
közönséges földi halandók,
akik éppen úgy teli vannak
hibákkal és fogyatkozások-
kal, mint más földi ember.
A magyar ujságosok közül
egyesek sokat vétettek az
amerikai magyarság s a kö-
zös emberi érdekek ellen,
de mindezekből még nem
következik az, hogy a nyom-
tatott betűvel való vissza-
élések miatt meg kell ölni
mágát a nyomtatott betűt.

A sajtónak elsősorban hi-
vatása az, hogy rámutasson
a hibákra, a visszaélésekre
és tőle telhetőleg megvédje
s fölvilágosítsa az olvasót.
De szörnyen tévednek azok,
akik azt hiszik, hogy a saj-
tónak egyedüli hivatása a
mások becsületén undok her-
nyó módjára való mászkálás
és hogy a nagyközönség el-
sőrangu lelkigyönyörüség-
gel látja a folytonos szeny-
nyes mosást. Lehetséges,
hogy a közönség egy része
örül a heccnek, de a nóta
vége mégis csak az, hogy a
sorok között olvasni nem
tudó, az okokat nem kereső
nagyközönség megutálja a
nyomtatott betűt és megál-
lapítja önmagában, hogy
"minden ujságos akasztani
való gazember."

A magyar ujságírás utjai
tele voltak éles kövekkel és
szuró tövisekkel. Az ujság-
csinálás nagyon kevés em-
bernek adott nyugalmas
megélhetést s akiknek ta-
lán adott, azok se voltak
elsősorban ujságírók, hanem
csak az ujságírást felhasz-
náló üzletemberek. Miért
dobálóznak tehát sárral
azok, akikre a nélkülözés
iszapját ugvis gyalázatosan
ráköpte ez a parádés élet?

Az amerikai magyarság
sorai anélkül is ugyancsak
megbomlottak. Sohase tett
világrengető dolgokat az
amerikai magyarság, de
most még azt a keveset se
tudja vagy nem akarja
megtenni, a mit azelőtt meg-
tett hosszas könyörgésre,
sok-sok biztatásra. Szomorú
bizonyossága ennek a szibé-
riai hadifoglyok megváltá-
sára indított gyűjtés, amely
hónapok mulva se mutat
fel olyan eredményt, amelyet
hetek alatt kellett volna fel-
mutatnia.

Az ujságok magatartása
miatt valósággal elfásult
az amerikai magyarság és
most már igazán még az in-
gének sem ad hitelt. A vi-
szonyok olyan szomorúak,
hogy a foglalkozását meg-
becsülő ujságos legjobban
szeretné eldobni a tollat, a
mely a mi viszonyaink kö-
zött nem a tudás és a tisz-
tesség szerszáma többé, ha-
nem közönséges sárhányó
lapát, vagy pedig trágya-
forgató vasvilla.

MARAD A RÉGI

Egyik előző számunkban jelez-
tük, hogy augusztus elsejétől
kezdve 1060 — 25 Street a Don-
gó új címe: Detroitban ugyanis
új számokat kaptak az utcák és
ezért történt a címváltozás. A
posta intézkedése szerint 1921
január elsejéig a régi számok
lesznek használatban, vagyis a
Dongó címe 1921 január 1-ig 276
— 25 Street. Ide kell küldeni a
vicceket, címváltozásokat, pana-
szokat, de a betegeket is.

MAGYAROM!

Ugy áldják a kezedet, mint azét,
aki a magyar békeszerződést aláírta,
ha ellopod a más Dongóját.

SZOMORU LEVELEK

A NAPOKBAN szomoru levelet hozott a pósta a Dongónak az agyongyötört "óhazából". Évek óta egyre csak szomoru leveleket kapunk a szegény magyar földről, de ez a mostani levél még az előbbieknél is sokkal szomorubb. A "Vakokat Gyámoltó Országos Egylet" küldte ezt a szomoru levelet a Dongóhoz. Olvassa el kiki ezt a szomoru irást és tegyen a legjobb belátása szerint, amint azt emberséges szíve diktálja. A Dongó nem indít külön gyűjtést, mert manapság még az emberbaráti ténykedésért is megvádolják, meggyanúsítják az embert.

Aki teheti, akiben van még egy kis emberség, az küldje el adományát az adott címre. Vagy pedig helyenkint egypár lelkes magyar gyűjtse össze a szeretet adományait és küldje el a vakokat gyámoltó egyesületnek. Emberséges dolog lenne, ha nagyobb egyesületeink is adnának erre a célra néhány dollárt.

Magyarok! Olvassátok az irást és eselekedjétek a szívetek szerint. A "Vakokat gyámoltó Országos Egylet" szomoru kérelme így szól hozzátok:

MAGYAR TESTVÉREINK!

Mikor hajóra szálltatok és elhagytátok a magyar hazát, talán keserű volt a lelketek; nyögve a magyarságotokat és hogy a sors itthon mostoha volt hozzátok, talán dacosan, kemény szívvel rágtatok az új világrész felé; ugylhet, bucsut sem mondtatok ennek a bus földnek. De nézzetek a lelketekbe: magyarok voltatok mindig, most is azok vagytok. Mert vajjon akad-e közöttetek csak egy is, akinek ne sirt volna fel a lelke, akinek ne ronaglott volna meg távoli, bus magyarsága, mikor ezeréves, drága hazánkat vérezni, szenvedni, pusztulni látta? Ha átok a magyarság, hát átkot hurcoltatok sötéten ott a nagy-nagy messzeségben is, de ha áldás, vérből, kintből, pusztulásból velünk együtt keltek új életre, velünk együtt, a mi szent megfirtulásunkkal, a mi akarásunkkal fogtok hozzá az új Magyarország megeremtéséhez.

Elkinozottan, megtépre, vérző sebbel ülünk a romok felett mindenfelé csak pusztulás; és hijába tisztítjuk a romokat, hijába dologzunk az éjt is nappá téve, lefog, megbénít, minden munkát illuzóriussá tesz egy nehéz átok: a szegénység. Itt kérjük hát legelőször is a segítségéteket. Segítsetek pedig mindenekelőtt ott, ahol legnagyobb a szegénység, ahol a legpusztítóbb a nyomor, ahol legtöbb,

legirtózatossabb a szenvedés a magyar vakokon, örök sötétséget szenvedő, rongyos, éhes, kínokban elgyötört, vak testvéreiteken!

Amit a háboru elmulasztott, azt elvégezték a forradalmak és a kommunizmus véres garázdálkodásai. Nem volt itt kímélet és épen a vakok szenvedték talán a legtöbbet. Ott-honaiak tönkretéve, ipartelepeik üresek és némák. Nyolc intézetünkben mintegy félezer vak embertársunk talált meleg otthont, oktatást, kiképzést, lelket üdítő, megnyugráló adó munkát; most üres valamennyi, sem a minden oldalról kihalasztott társadalom sem az óriási terheket nyögő állam nem képes annyit juttatni, hogy intézményeinket ismét üzembe helyezzük, a szanaszét szórt, nyomoruságos sorban tengő, néhol nem is emberi életet élő vakjainkat visszafogadhasuk.

Végző kétségbeesésünkben fordulunk most hozzátok: segítsétek, szólaljon meg a magyarságotok, mutassátok meg, hogy testvéreink vagytok és embe-reknek is nemeselek, jók és nagylelkűek. Szánjátok meg a magyar vakokat, mentsetek meg őket a legszörnyűbb pusztulástól. Juttassátok el adományaitokat akár közvetlenül hozzánk, akár célmiszert, vagy ruhaműt küldjétek. Lelkesebb, melegebb, igazibb hálában és köszönetben még nem volt részetek, mint amilyent szegény, szerencsétlen vakjaink tartogatnak a számotokra.

Tiszteletteljes üdözlettel

VAKOKAT GYÁMOLITÓ
ORSZÁGOS EGYLET

Budapest, VII. Hermina ut 7.

Özr. Beniczky Lajosné, elnöknő.

Dr. Székely Ferenc, ny. igazságügy-miniszter, ügyvezető elnök.

Dr. Szily Adolf, egyetemi tanár, elnök
Gróf Pálffy Anna, elnöknő.

Dr. Bielek Aladár, miniszteri oszt
tanácsos, alelnök.

Herodek Károly, ügyv., elnök.

Vitár Rezső, főtitkár.

Szereti a lekvárt?

No, hát aki egy kis jó lekvárt akar főzni, az ne feledje, hogy lekvárnak való finom száraz szőlőt kaphat

PÉCSI JÁNOS

üzletében, ahol kocsiszámra van belőle.

12 YALE AVENUE.
DETROIT, MICHIGAN.

MOST ELKÉSZÜLT EGYEZER SAJÁT ÚJ ACÉL SZÉNSZÁLLÍTÓ VASUTI KOCSINK

biztosítja azt, hogy bányáinkban állandóan egész éven át minden nap dolgozhatunk és szállítjuk az összes termelt szenet a Betlehem acélgár részére.

Bányászaink Kéthetenként

\$125--\$200

keresnek.

Nincs slack, állandóan jó a kereset. A szén 3—4 láb magas, a bányák driftesek, szárazak, gáz, lejáró kő nincsen.

Cutting és ládolásért \$1.10, masina ládolásért 93 centet, pick miningért \$1.35 fizetünk tonnáként. — Házbér \$5, \$9.50 havonta.

Költözködési költséget 6 hó után visszafizetjük.

Most van a legjobb idő a költözködéssre. — Jelentkezzen azonnal munkára készen, vagy írjon magyarul.

**PENN MARY COAL
COMPANY**

Dept. H.

HEILWOOD, PA.

Egy doppingolt ló megfigyelései

(Lóstilusban.)

HÁROM borotvált arcu él körülöttem. Egy hosszú borotvált arcu, a ki nagyon esunya, egy alacsony borotvált arcu, aki szintén esunya és egy kövér, — se nem hosszú, se nem alacsony — inkább közepes borotvált arcu és esunya.

Aztán van egy negyedik, a ki nem borotvált arcu, — az én vagyok.

A hosszú, az nagyon előkelő, olyan előkelő, mint egy angol, — de nem angol; a többi nem előkelő, de angol.

A hosszú parancsol a kövérnek; a kövér parancsol az alacsonynak; az alacsony parancsol annak, akinek bajusza van és ha futok, ráül a nyakamra, illetve, ha ráül a nyakamra, futok; illetőleg, ha nem futok, ráül a nyakamra, hogy fussak. A hosszú az istállótulajdonos; ő nem ért a lovakhoz, a kövér a tréner, ő ért a lovakhoz; az alacsony a zoké, ért a lovakhoz, a bajuszos és szakállas, az istállófiu; nem ért a lovakhoz, én ló vagyok, nem értek a lovakhoz.

Miután pedig bemutattam a társaságomat — mely jó társaságnak éppen nem mondható — a következő érdekes megfigyeléseimet jegyzem fel:

Minden nap, minden reggeli után, a szakállas kivezet az istállóból és a fülembé sugja:

— Szereted a kokaint?

Én intek a fejemmel, hogy nem. Ő röhög, mert érti, a beszédemet és azt is tudja, hogy utálok a kokaint. Kokain magyarul annyit jelent, hogy egy szurás a hasamba. Mikor kiérek a pályára, már ott vár minket a kövér meg az alacsony. Mind a kettő gyömbér füstöt fúj az orrom alá a pipájából. A kövér nagyokat röhög és így szól hozzám:

— How do you do, sir?

Az alacsony, aki sárga eszímáját néhányszor szeretetteljesen az oldalához veri, felel helyettem:

— Want doping...

Ezután a fejemre ugrik és én futni kezdek. Amikor aztán jól kiizzadtam, már ott a hosszú is, aki nem ért a lovakhoz. Hallom, ahogy mondja:

— Megnyerjük a versenyt?

A kövér a fejét rázza s mivelhogy mindig röhög, tehát röhögve mondja:

— A versenyt nem mi nyerjük, hanem a Pompadour.

A hosszú dühösen végigsuhint az ostorával a zokén és németül, hogy az istállófiu és én ne értsük, így szól a kövérhez:

— Muszáj nyerni.

A kövér erre azt mondja:

— Doping...

A hosszú is azt mondja:

— Doping...

A zoké is azt mondja:

— Doping...

Ezzel a sorsom el van intézve.

Meg kell magyaráznom, hogy mit is jelent a dopolás.

A dopolás a lóértelem definíciója szerint az, a mikor egy kövér tréner a hosszú istállótulajdonosnak a zsebére akarván játszani, az alacsony zoké mellözésével és a ló lábának a figyelembe való vétele nélkül is nyerni akar a lóval.

Az eljárás pedig a következő:

Bejön a kövér az istállóba, ahol én nyugodtan harapom a szénát. Körülnéz nagyon óvatosan, vajjon nem látja-e valaki, aztán nekemesik:

— Te disznó, te nem akarsz nyerni. Te nem akarsz elsőnek bejönni?

— Akkor felelem én minden szügyembe reszketve. Akarok, de nem tudok. Ne tessék engem mindenféle inaktivákkal illetni — teszem még én hozzá.

— Disznó vagy! — majd én megtanítalak. Már hoztattam a patikából kokaint.

— Remélem, hogy poralakban adja és nem szurás alakban, — mondom én.

— Egyelőre poralakban! Reggel, délben, este egy port. De ha nem fog használni, jön a szurás.

— Figyelmeztetem, — mondom — hogy csak ostyába szeretem a kokaint.

Ezzel be is vannak fejezve az első tárgyalások. Én szedem háromszor naponta a kokaint. Persze én is dühös vagyok tőle, a kokain is dühös. A kokain ugyanis hozzá van szokva ahhoz, hogy akkor szedjék, amikor a fog fáj. Az én fogam azonban nem fáj, ennél fogva a kokain nem tudja, hogy miért szedik. Ezért dühös.

Néhány nap mulva újra jön a hosszú, engem kivisznek az istállóból. A zoké a nyakamba ugrik, amire én futni kezdek. A kokain dühöng a gyomromban és én eszevesztetten fu-

tok, a kövér röhög, mire én kiizzadtan visszatérek és barátságosan kérde tőlem:

— How do you do, sir?

A hosszú végigver ostorával a zokén és haragszik.

— Már egészen jól fut ez a ló, — mondja keserűen.

— Be is jön elsőnek — feleli a kövér.

— Ha bejön, akkor rengeteg pénzt veszítek — mondja a hosszú.

— Sajnálom — mondá a kövér, — de a kokain nem enged. És a multkor azt mondta ön, hogy nyerni kell.

— Az a multkor volt, most veszítenie kell, hogy én nyerjek.

— Hát majd adunk neki brómot.

A sorsom másodszor is el van intézve.

Másnap brómot kapok aszpirinnel keverve.

Az aszpirin dühös, mert nem fáj a fejem és ő hozzá van szokva a fejfájáshoz. Én is dühös vagyok, mert mire való az a sok kokain, ha most a brómot kell szednem? A fejemre erre borogatást raknak és csukamájolajba mártott kenyeret kell ennem. Minden délben kivezetnek abba lóiskolába, ahol arra tanítják a lovat, hogy ne fusson.

Már egészen rosszul vagyok. Csak az az egy vigaszom, hogy míg én a brómot szedem por alakban, addig a Pompadour kokaint szed szurás alakban.

Mindig azzal esufoltak minket szegény versenylovakat, hogy pezsgőt iszunk. Dehogyan iszunk pezsgőt. Dehogyan eszünk kalácsot. Kokaint iszunk, brómot szedünk!

MAGYAROM!

A bika kergessen a fára, hogy potyán olvasod a Dongót!

Otthoni ügyeiben

forduljon egyenesen egy ügyvédhez Magyarországon, aki mindent és jól elintézt.

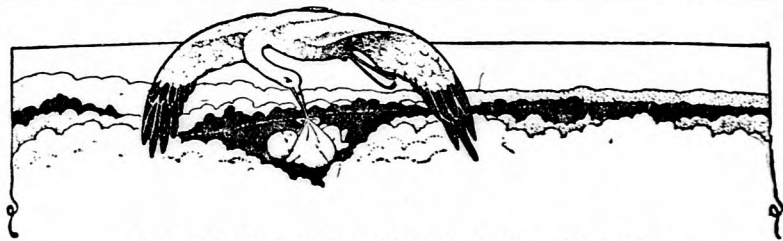
Akármilyen ügyében írjon erre a címre:

Dr. Adorján Gyula

ügyvéd

PÁPA, Veszprémmegye, Europe. Hungary.

Irodám több év óta kezel amerikai magyar ügyeket, tehát meg van a kellő ismeret és tapasztalat.

A NYUGAT-EURÓPAI EMBER

— MONOLÓG. —

Irta: GÁLDONYI GÉZA.

(Előadja egy vidéki, magyar ruhába öltözött öreg ur. A kezében fokok. A lábán sarkantyus eszima. A nadrágja zsebéből hosszú kostök-sallangok lógnak ki.)

JÓNAPOT kívánok. Hová megyek? Hát haza. Honnan? Hát Budapest-ről. Mondhatom, szívesen jöttem onnan. De hogy kerültem oda? Hát úgy, hogy régen szerettem volna látni. — Már évek óta készülök oda, végre ez előtt egy héttel azzal ugrottam ki az ágyból, hogy nem halaszthatom tovább az utazást.

— Szedd elő anyjukom a fekete ruhámat — szóltam a feleségemhez — a sarkantyus eszimat fényesítsd ki a eszimadiával, a fokokomat pedig a kováeshoz küld el, hogy dörzsölje ki fényesre.

A kulacsot is ki akartam mosatni, de a feleségem lebeszélte róla, azt mondá, hogy Budapesten nem járnak már az emberek kulacsossal.

— Jó van no, — feleltem — ne mondják, hogy elmaradtam a világtól.

Azzal felültem a vonatra és meg se állottam Budapestig. Az állomáson a Laci fogadott. Csuf német ruha volt a gyereken, a pantalló a lábán és cilinder a fején.

— Miklós bácsi kilóg a dohányzacskója. Ez volt az első szava.

— Tudom, — feleltem nagyot nézve — dohányzacskónak az a kötelessége, hogy kilógjön, s diszitse a magyart.

— Dugja el, Miklós bácsi!

— Már minek dugnám el? Az egész fővárostok nem látott ilyen dohányzacskót. Fogadni mernék, hogy Károlyi Pistának sincs különbe. Nézd meg csak közelebbről.

Azzal kihuzom a gyönyörű dohányzacskót és forgatom előtte.

— Nem illik nyugat-európai emberhez — feleli fintorgatva.

— De Lacikám, — szólok még inkább kiterjetve dohányzacskómat, — úgy nézd ezt a dohányzacskót, hogy remekbe jött a világra még az a kos is, amelyiknek a bőriből való.

Mégis meggondolkoztam aztán, és

mintha szórakozottságból tenném, begyűrtem a sallangokat a zsebembe.

— Lacikám, — szóltam, mikor lejöttünk a hotel lépcsőjén — valami jóra való reggeliző helyre vezess engem legelőször is, mert megéheztem.

— Gyerünk, — mondja, — a Fiuméba.

A Fiume diszes hely és az inasok eléggé udvariasak.

— Én kávé kérek habbal, — mondá a Laci, — hát bátyám mit parancsol?

— Már én, hát habot nem eszem, — felelek. — hanem hát ha egy kis jó paprikás szalonnát tudna adni, nem bánom.

Elszomorodott a lelkem, mikor láttam, hogy csupa cilinderes emberek vannak a kávéházban is. Persze, nem kaptam szalonnát. Habot ettem én is, hogy süsse meg, aki kitalálta. No aztán, hogy tuestem a kellemetlenségen, előveszem a zsebemből a makrapipámat, meg a dohányzacskómat.

— Az isten szerelmére, lihegte az öcsém — mit akar Miklós bácsi.

— Mit akarok? Hát rágyujtok, legalább lefüstölöm ezt a habot a nyelvemről.

— Bátyám, — felelt ő kétségbeesetten, — ezt nem teszi egy nyugat-európai ember.

Hát nem pipázhattam. Pedig nagy kedvem lett volna ott pipászó mellett rákönyökölni a márvány asztalra és kinézegetni az üvegfalon.

— Kisérj a hotelembe, — szóltam busan, — aluszom egyet délig.

— Helyes, — felelte az öcsém — majd délben felköltöm és elmegyünk ebédelni a Hungáriába vagy az Angol-királynőbe.

— Jobb szeretnék a Szikszaiába menni.

— Hát odamegyünk. Hanem a fokokot hagyja itthon bátyám. Nyugat-európai emberek nem járnak fokkalal.

Ez a megjegyzés fölbosszantott. — Hát már se ne pipázzon az ember, se fokkalal ne járjak. Csak azért is rágyujtottam és így aludtam el a jó szűz dohánynak édes illata között. — Eppen ébredőben voltam, mikor az öcsém bekopogott.

— Gerünk — ugymond — ebédelni.

— Tyü! kutyalánco, hiszen 3 óra.

— Nyugat-európai ember nem ebédel előbb. Éppen jókor érünk oda.

No volt vele bajom ott it. Mondom neki, hogy a szalvétát kösse meg hátul a nyakamon.

— Ez a te tisztet most — mert a feleségem nincs itt.

Elképedve sugja, hogy ne cselekedjem azt.

— Csak nem öntözöm végig talán magamat a levessel.

— Tegye a Salvétát a térgyére, — feleli — és egyék előrehajolva, mint a nyugat-európai emberek szoktak.

— Mit csináljak? Eleget tettem kívánságának, még azt is akarta, hogy balkézrel egyem, de már ez ellen határozottan kikeltem. Délután sokat jártunk. A fokokom sem volt velem, hát megfáradtam.

— Te, — szólok a Lacihoz, — vezess valami olyan helyre, ahol egy kis muzsikaszót hallok, teszem azt, a Ze-

— Ha zenét akar hallani bátyám, akkor várni kell még egy kiesít és elmegyünk az operába.

— No, az is jó lesz.

Uzsonnára megint habot etetett velem. A cukrászboltban (valami Kuglóf-forma nevű hely), találkoztam a képviselőnkkel. Egyszeriben felugrottam és odamentem hozzá.

— Szervusz Laci, szólok nagy örömmel és a markába csapok.

Bemutatott a társaságnak. Valami gróf is volt ott. Annak megmondtam, hogy a nevérol ismerem és barátságosan a vállára veregettem. Mikor viszont szamentem az öcsémhez, azt féláljultal találtam a karosszékben.

— Jézus Mária! — mondotta, mit tett bátyám? A fiatal Andrássy grófnak a vállára veregetett.

— Hát baj az? Még örült is neki, hogy úgy szeretem. A képviselőnk pedig meghívott ebédre. Nála lesz ott a gróf is.

A sarkantyumtól egy bársony kánpé kirepedt. Hát engedtem az öcsémnek és levettem a sarkantyumat. No, aztán elmentünk az operába. Az opera szép hely, csak meleg. Gondoltam, levetem az atillámat, de az öcsém nem engedte.

— A nyugat-európai emberek — ugymond — nem nézik ingujjban a Parasztbecsületet.

— De hiszen a színészek is ingujjban vannak.

— Az egészen más.

— Miért volna más? vagyok én oly nagy ur, mint itt akármelyik környékali talian.

Könyörgött, hogy ne ellenkezsem vele.

— Felvonás után — ugymond — felmegyünk a büffébe szellőzni.

Ezt nehezen vártam. A muzsika különben is unalmas volt, pedig réztányér is szólott benne. Rendelek én a büffébe egy porció székely gulyást. Nincs. Kérek borjupörköltet. Nincs. Kérek két kemény tojást. Nincs.

— No, vigye el a manó az egész operátokat — mondom az ösémnek, ennél ugyan többet ér a Lakat.esárda is. No, de mégis jó valamire ez a helyeske, megnézem, mi lelte ezt a eszimat, még sohasem szoritott így.

Hát le engedte vetni? Dehogyan engedte. Még ebben is a nyugat-európai emberekre hivatkozott.

— Vigye el az ördög a te nyugat-európai embereidet, — feleltem bosszusan és otthagytam az egész operát.

Az uton rábeszélte, hogy vásárolja a pár kényelmes angol cipőt.

— Magyar ruhához?

— Hát inkább megsántul bátyám? Elvégre is kit lát itt Budapesten atillában és sarkantyus eszímában?

— Elég szomorú, ösém. Csak hadd legyek én az utolsó magyar a világon; én meg Bíró Vince. A melyikünk később hal meg, az legyen az utolsó magyar.

— De bátyám, atillával nem mentjük meg a hazát. Az szép viselet, de kényelmetlen. Csak nemzeti ünnepekre való.

— No pedig engem német ruhába nem húzol ösém.

— Édes bátyám, — feleli ő — német ruha nincs is a világon. A német sokkal jámborabbvelejű nép, — hogysen ő irányítaná a divatot. A mit mi hordunk és a mit az egész művelt világ hord, az mind Angolországból jön. Az angoltól átveszi a francia és megfinomítja; a franciától átveszi a magyar, meg a német, meg az olasz, meg minden náció.

— Igazad lehet ösém, csak a német ne venné hát át.

— Az ellen nem eselekedhetünk. — Mit törődik velük? Holnap veszünk egy szép kényelmes fekete ruhát, bátyám.

— Nekem? Soha, ösém.

— Hát csak nem megy holnap a képviselőhöz atillában? Ott lesz a gróf is, meg talán a grófné is, esetleg több nő is, mert a képviselőnének nagy ismeretsége van.

Aldig-addig beszélt a gyerek, míg rávett, hogy egy szalon-ruhát vegyek. Idegenül éreztem magam benne, de hát magam előtt is furesának tűnt fel; hogy grófnők közé a parketoszobába eszímás, zsinóros ruhába menjek. Egyszer csak azt vettem észre, hogy cilinder is van a fejemen. Az ösém a magáét nyomta a fejembe.

Mit tegyek? Pörge kalap úgy se való a szalon ruhához. Mikor elmentem az ebédre, a lépcsőnél megoktatott az ösém:

— Miklós bácsi, aztán különösen két dologra kell vigyázni, az egyik az, hogy ha haragszik, ne ebattázzon, a másik meg az, hogy kerüljön minden illetlen szót. Még azt a ruhadarabot se említse, a mit a parasztok nyilvánosan viselnek.

Azzal elment. A lépcsőn egy nagy tükör előtt megálltam. Félttem. Nem tudom, szoktak-e a nyugat-európai emberek félni. A magyar nem szokott, azt tudom. A ruha volt az oka. Vissza is ballagtam szép esendesen a hotelba. A képviselőnek megírtam, hogy ebédre ne várjon. Aztán visszaöltözököttem az atillába és a makrámarásörcenttettem, a fokosomat a kezembe vettem és kísértéltem az állomásra.

— Ur vagyok én, az irgalmát, cilinder nélkül is.

A GYÖNGYÖSI ÁG

— Van szerencsém bemutatni magam: Monostori Jakab vagyok.

— Igen örvendek. A debreceni, a vagy a zalatnai Monostoriak közül való?

— Nem, a gyöngyösi ágból származom, abból, amelyet ezelőtt — Mandlnak hittak.

A KNEIPP-KURA

Northampton környékén sokat beszélnek most a bodik egy sikeres gyógyításról, a mit egy bodi végezett a misziszszel az ugynevezett "niger réten". — A bodi ugyanis mezitláb Kneippkurát vétetett a misziszszel kora hajnalban és az olló helyett a fogait csattogtatta a misziszszel. A mezitlábás misziszszel ugyancsak járta a réten a Kállai-kettőt, a mitől úgy megijedt a közelben lakó pék, hogy nagy keresztvetések után bebújt a természetes kiflis kosárba és ki se jött onnan addig, a míg a misziszszel készen nem volt a kurával.

ÉRTESÍTÉS

Andreánszky Gyula nincs többé összeköttetésben a Dongóval. Ezt tudomásukra hozzuk mindazoknak, akiket illet.

FÖLDIKÉM!

A veszett kutya gombolja ki a galériodat, ha potyán olvasod a Dongót!

ISMERI ÖN A VERHOVAY SEGÉLY EGYLETET?

Ismerkedjék meg vele még ma. Hasznára lesz Önnek és családjának a szükség idején. Keresse fel a helybeli fiók tisztviselőit, vagy tagjait, ők majd részletes felvilágosítást adnak Önnek.

Ha az Ön lakóhelyén nincsen fiókja a Verhovay Segély Egyletnek, kérjen felvilágosítást a központi titkári hivataltól ezen a címen:

SECRETARY

VERHOVAY AID ASSOCIATION

HAZLETON, PA.

OHIOI MIEGYMÁS

AKRONBAN az egyik miszisz nagyra volt azzal, hogy ő "finom" szavakat használ. Büszke volt erre a miszisz, de nagyon is használta a "finom" szavakat, akár kellett, akár pedig nem. — Egyszer elment a miszisz a marketre és petrezselymet akart ott venni, csak hogy a petrezselyem már egy kicsit fonnyadt volt s a miszisz lgy utasította vissza a nagyban kínálkozó kereskedőt: "No, hallja, ez nekem nem imponál."

Az akroniak azóta ugyancsak mondogatják, hogy "nem imponál neki, mint a miszisznek a petrezselyem."

Elhatározta az egyik akroni miszter, hogy lovat vesz és "pedlereskedik". Vett is valami lóformát s nem kellett attól félnie, hogy a paripa elragad vele, mert a jószágot folyton az ostor vastagabb végével kellett biztatni. Találkozott egyszer egyik jó ismerősével a boldog lótulajdonos és büszkén mondta neki, hogy menjen vele egy "rájd"-ra. Az illető elfogadta a meghívást és utközben egyre mondogatta, hogy "nem tud szaladni ez a gebe". A tulajdonos azonban váltig biztatta, hogy "várj csak, majd svungba jön, akkor nézd meg." A paripa azonban nem jött svungba és a meghívott vendég otthagya a kocsit, mert nem akart másnap reggel vacsorázni.

Akronban nagy a panasz, hogy ott sok a potyaolvasó; előfizetőt nehéz keríteni, s egyik derék előfizetőnk azt írja, hogy inkább egész nap kapál, minthogy előfizetőt próbáljon szerezni. Hát csupa gyönyörűség az újságcsinálás!

Youngstownban nagy lagzi volt, ahol az egyik násznagy alaposan kitett magáért, mert a vőlegény nevében kivágott dikciójában folyton az üszöborju címen tisztelgette a menyasszonyt. A másik násznagy sem hagyta magát, az pedig rászólt a vőfelnyekre, hogy ne hajigálják a pénzt a cigányoknak. Erre azután a banda úgy otthagya a lakodalmat, mint valamikor Pál apostol az oláhokat.

A detroiti gombázás

ADETROITI magyarok közül többen nekikészültek és kimentek a Kar Jancsi farmjára egy kis üdüléssel egybekötött gombázás irányában. Mivel pedig a Kar farmján döggivel terem a gomba, hát meg is rakodtak hamarosan. A gombázók a régi mondással tartottak, amely szerint

Minden gomba jó gomba,
Csak az ember goromba.

A nagy gombázást általános vendégség követte a farmon. A misziszek nekigyürköztek és hamarosan megvolt a gomba vacsora. Nagy volt a kelete a gombának, misziszek és miszterek egyforma igyekezettel gyűrték a gombát lefelé. Hanem egy jó félóra múlva lett aztán nagy nyögés, tengeri betegség és más egyéb gyönyörűség. A gomba

mindenáron viszont akarta látni ezt a gyönyörűséges világot és viszont is látta; már akár így, akár pedig úgy.

Volt a Kar Jancsi farmján olytn futkosás, aminőt nem láttak a tatárjárás óta. Kar Jancsinak is megártott a gomba, de neki legalább annyi haszna lesz a dologból, hogy a jövő évben jobb lesz a termés. A dudva irításával is kevesebb baja lesz ez idén, mert a gombás vendégek tövestül kiszedték a keserű laput.

Egyébként nagyobb baj nem esett. A gombázók két-három napi nyögdecseles után visszatértek a rendes kerékvágásba, de azért nem tartanak többé a régi mondással, amely szerint "minden gomba jó gomba".

TÖBBSZÖR MEGIRTUK

már, hogy aki címet változtat, az írja meg régi és új címét egyszerre, mert másként nem tudjuk a Dongót az új címre küldeni. Vannak egycsek, akik még a nevüket sem írják meg és azután haragszanak, hogy nem kapják a lapot. Aki címét idején és pontosan bejelenti, az rendesen megkapja a Dongót.

BETEGLÁTOGATÓKAT

keresünk minden olyan helyen, ahol eddig nincs beteglátogatónk. Minden jóra való magyar jelentkezését köszönettel vesszük.

AZ ÉJLEI ŐR NYUGTÁJA NYUKTA.

1889 Évfben.

Élőleges Másik fertályban, kérem alázatossan tisztelt hadnagy urat ha olkegyesvolnairántam Adni nekem, 6 forintot sával hatforintot. Április 28-dikán fölvettem tisztelt hadnaggyurtól Elősmérem énéjeliőr Bakter.
Havlik János.

HONFITARS!

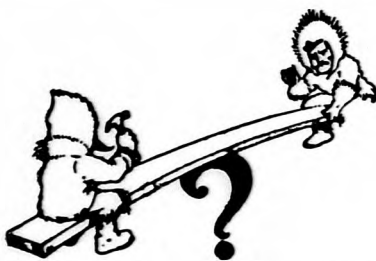
Hát csakugyan sajnálod a Dongójól a betegeket?!

LOGAN VÖLGYI MAGYAR BANYÁSZOK!

Azon ürümteljes hirt adom tudtokra, hogy ezentul gondom lesz a bányászok szutjára, most már mulathatnak vigan a disznótorban, mert ha behozzák a VITÉZ GYULA puéolójába, nem marad flek avagy guzs a magyar bányászok szutjába.

Vitéz Gyula

SZABÓ, RUHAPUCOLÓ MŰINTÉZETE,
BOX 806. LOGAN, W. VA.

Mit irnak az előfizetők?

A northamptoni bodi, aki viceeket ír a Dongónak, inkább írná meg, — hogy miként kell neki kimenőt kérni a misziszétől.

Northampton, Pa.

Benkő Györgyné.

Itt küldök 7 beteget, hármát a saját lapomért, azután egy óhazai előfizetésért, a fenmaradt összeg pedig kantárra való a Samu lovának, mert nem szeretném, hogy tovább is a földön üljön. Ló kell a Samu ösénk alá és amelyik magyar nem ad a Samu lovába, hát köpje be a fülét a légy.

Vallsereek, W. Va.

Fekete János.

A Bartyes utcai bodi még mindig szorgalmasan olvassa a Dongót és pedig az utolsó betűig, de a betegeket nem hajlandó leszurni. Jó lesz ráküldeni az indsajt.

Akron, O.

Egy előfizető.

Itt küldöm a három beteget. Előbb nem tehettem, mert megsérültem a bányában. Előfizetőt bajos itt szereznem, mert a bodik csak potyáznak. Az én Dongómat is elnézte valamelyik potyás, hogy a kánikulában is rázza a hideg.

Maynard, O.

Szallár János.

Itt küldöm a beteget, mert nem szeretnék elmaradni a Dongótól, a mely mindig megér annyit, mine akárme. lyik 8 dolláros lap. A potyaolvasóknak meg azt kívánom, hogy a bika kergesse meg őket a beriszedésnél és csak a kórházban tudják megmondani, hol hagyták a baketet.

Spokane, O.

Asztalnok Sándor.

Itt küldöm a betegeket. Előfizetőt nem tudtam szereznem, mert a potyások alig várják a Dongót, de már fizetni nem akarnak érte, mert a potyások arra spórolnak, hogy egyes bankár urak repülőgépet vehessenek majd a pénzükön.

Brainards, N. J.

Várkonyi Gábor.

Kedves Dongó!

Mellékelve bátorkodom három súlyos beteget beküldeni abban a reményben, hogy a kórházban lesz még hely a számukra és hogy az ő révükön én is egy évi jóegészségnek örvendő olvashatom a Dongót.

Remélem, hogy olvasói között a filozofia járvány nem fog nagy lábra kapni a potyaolvasás mián, és hogy az is, a kibe beleféskelt, ki fog gombolózni a betegekkkel.

Maradok szívélyesen üdvözölve jó ismerőse

Pittsburg, Pa.

Vargha Endre.

SIRVERS

Itt, e sirban nyugszik Pálfi Márton teste

Kit elhagyott lelke csütörtökön este. Az ajtóban állva a pulykát leste. A halál akkoron nekie befeste.

GYÖNGESÉG

Aggszüz: Ah! ez a kétnapi betegség úgy elgyengített, hogy ha most valaki a kezemet megkérné, nem is volna erőm nemet mondani.

Jóraló magyarok

A múlt szám megjelenése óta a követező jóraló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András, Cleveland, Agócs József, Roebing, Szőke József, Palmerston, Fekete József, Erie, Prékop István, Beaverfalls, Naményi B. L. Bufaló, Lukács Mihály, Barnesboro, Szabó Lajos, Canada, Vash András, Racine, Fekete János, Vallsereek, Kovács Olivér, Perth Amboy.

Yurónka Testvérek, Chrome, Papp D. Károly, Bethlehem, Benkő Gyula, St. Louis, ifj. Szemák János, Donora, Horváth B. Lajos, Milwaukee, Buzogány Péter, Racine.

Fogadják a Dongó köszönetét!

EGY NAPILAPBÓL

(Ha a hirdetések összeszedik.)
Gyermektelen anya anyátlan fiút teljes ellátásba venne. Olcsón. Katonák, őrmestertől lefelé felét fizetik.

DR. L. H. HERBERT
volt ezredorvos
2225 W. JEFFERSON AVENUE
Detroit, Mich.

THE PEOPLES STATE BANK

MEMBER FEDERAL RESERVE BANK
A FEDERAL RESERVE BANK TAGJA.

Alaptőke \$2,500,000

Főlöslég \$4,000,000

Tartalék-alap több, mint 125 millió dollár.

PÉNZT ELFOGAD BETÉTRE ÉS CHECK-SZÁMLÁRA.

Pénzküldés idegen országokba.

Delray-i fiók:

2200 WEST JEFFERSON AVENUE, DETROIT, MICH.

Takarékoskodjék vagy szolgáljon. Melyiket teszi ön? Ha mostan nem takarékoskodik, mindig szolgálni fog, mert soha sem fogja tudni megragadni a kínálózó alkalmakat. Kezdje meg a Takarékoskodást most. A PEOPLES STATE BANK 19 fiókot tart fenn üzletfeleinek kényelmére.

TALÁNY

MI EZ?

20-h

V

A megfejtés dija: **egy szép könyv.**

A megfejtés beküldésének határideje **1920 szeptember 18.**

Az augusztus elseji számban közzölt talány megfejtése:

Két vége van a botnak.

Helyes megfejtést küldtek be a következők:

Hornák János, Nagy Károly, Kovács József, Kelemen János, Várkonyi G., Kormányos Józsefné, Szabó Péter, Csernityk Péterné.

A jutalmul kitűzött könyvet **Csernityk Péterné** (Erie) nyerte meg.

KÉRELEM

A Dongónak szüksége lenne az 1916. évi június 15-iki, az 1918 november 15-iki és az 1920 február elsejei Dongóra. — Akinél megvan és nélkülözheti, szíveskedjék elküldeni a Dongó címére. Hálásak leszünk érte.

BETEGTLÁTOGATÓKAT

Keres a Dongó minden olyan magyarulakta helyen, ahol eddigelé nincs beteglátogatónk, különösen pedig a következő helyeken: Youngstown, Ohio; Lorain, Ohio; McKeesport, Pa.; South Bethlehem, Pa.; New Brunswick, N. J. Felkérjük a jóra való magyarokat, hogy jelentkezzenek mielőbb.

CZIFRA GYULA

252 WEST END AVENUE,
DETROIT, MICH.

Elsőrendű magyar férfi szabó. Készít mindenféle férfi ruhát és felöltőt. Elvállal javítást, tisztítást, átalakítást és vasalást. A Dongó előfizetőinek árendményt ad.

WEISS MÓR

HAZAI ÓRAS. ÉS ÉKSZERÉSZ

THE JEWELER

2204 W. Jefferson Avenue,
Detroit, Mich.

— Elad nagyban és kicsinyben. —

Kép- és hegedükiállítás

Megrohannak a jóakaróim:

— *Marimus! Marimus!* — *Kiáltoznak szívélyes szemrehányással. — Mi lesz belőled, ha így folytatod? Mért nem akarsz gondoskodni magadról? Mért nem állítasz ki te is valamit, amihez semmi közöd? Lásd csak, Pálya Czelesztin, a híres festő, hegedütököket állított ki: Lesznay Anna, a híres költő, iparművésztet állított ki; Kovács Pál, a híres pedagógus, gyerekeket állított ki; Kelen Mór, a híres bőrcéner cipőtalpakat állított ki, satöbbi. Mindenki kiállít valamit, ami nem a foglalkozása. Csak te, Marimus, a lusta, a hegye, a semmirevaló nem állítasz ki semmit. — Hát mit állítsak ki, a kutyafáját? —*

— *Valamit, amihez semmi közöd. Mint ahogy Pályának semmi köze a hegedűhöz, a Stradiváriusokhoz, a Paganinikhez; mint ahogy egyáltalán a kiállítóknak nincs közük ahhoz, a mit kiállítanak.*

— *Jó, jó! De mi az, amihez semmi közöm nincs?*

— *Hát például a szabóművészet — Ahhoz nincs közöm? — Kérdezték meg hát a szabómat, hogy mennyire közöm van hozzájuk. Olyan köz, melyet már át sem lehet hidalni.*

— *Talán képeket?*

— *Ugy, mint néhány piktor, én is tudok —*

— *Talán önmagadat állítanád ki?*

— *Ahhoz ugyan kevés közöm van, de mégis van valami közöm.*

— *Talán váltót állíts ki?*

— *Schon gestern!*

— *Talán csillagászati cikkeket állítanád ki?*

— *Ahhoz is értek.*

— *Az Istenért, Marimus, hát mi az, amihez nem értesz és amihez semmi közöd nincs?*

Jóakaróim aggódó kérdőjelként állottak előttem és én szemet lesütve gondolkodtam egy ideig, hogyan segíthetnék rajtam és főképp rajtuk.

Végül a homlokomra ütöttem nagyot.

— *Ah! — Ah! — sóhajtoztak könnyebbülten jóakaróim.*

— *Nos tehát rendezek kiállítást valamiből.*

— *Amihez semmi közöd nincs?*

— *Igen. Humorkiállítást rendezek.*

Tel. Princeton 2584-R.

DR. MAJOROS JÁNOS
MAGYAR FOGORVOS

8820 Buckeye Rd., Cleveland, O.
Rendelő órák: Hétköznap d. e.
9-től este 8-ig. Vasárnap 2-5-ig.

A DONGÓ POSTÁJA

Sz. K. Örömmel látjuk, hogy szaporán küldözi a viceket, de noha egy pár beteget is küldhetne.

J. Sz. A betegeket köszönettel vettük. Ugy látszik, hogy a potyaolvások ott is nagy számmal vannak.

S. G. Ebből is lesz valami.

J. L. Nem lehet mindent egyszerre kidongani és így későbbre maradt.

J. B. A három beteget köszönettel vettük és kívánsága szerint "kikálzoljuk azt a pár sort."

F. P. Ha ott a bodik sajnálják a betegeket a Dongótól, akkor miéért mulattassuk őket? Mondjon nekik tréfás dolgokat Bali Mihály.

J. F. Samu köszönettel vette a kantárra valót.

G. Gy. Megkaptuk és kidongjuk.

L. Sz. Muffolnak lesz majd erre is gondja.

Többeknek. A ki címet változtatta és nem jelentette be idején, az ne panaszkodjék, hogy nem kapta meg a Dongót.

T. G. Várjuk az ígéret beváltását. A tréfát kidongjuk.

D. J. Hát ez nem vice, de nagyon szomorú dolog. Jobb az ilyesmiről nem is szólni ebben a felfordult világban.

K. J. A viccet megkaptuk, de a plajbászos írás mellett nagyon elfért volna egy pár beteg.

BÁBÁS STUDIO

Fényképezési Műterem
2281 W. Jefferson Ave.,
DETROIT, MICH.

Ha nincs étvágya,
Ha nincs rendez széke,
Ha fáj a feje,
Ha rossz a gyomra, a világhírű

"Sure" Pilula

kikurálja.

50 CENT ÉS 25 CENT BOXJA.

Ha az ottani patikában vagy storeban nem kapja, küldjön be 25 vagy 50 centet bélyegben és akkor elküldjük címére.

The Atlantic Supply Co.,
361 EAST FEDERAL STR.,
YOUNGSTOWN, O.

Tudtára adatik

minden anyaszülte magyarnak, hogy a Dongó
nagyon megunta

a hátralékosokat

és azután csak az kaphatja a

DONGÓT,

akinek rendben van az előfizetése.

A Dongó ára egy évre 3 beteg, a cím pedig 1921

január 1-ig a régi:

DONGÓ

276 -- 25th STREET,

DETROIT, MICH.